

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παραχθὸν εἰς τὴν χάριν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ κρηνοφόρον εἰς τοὺς παῖδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἐσωτερικοῦ : Ἐτήσια . . . δρ. 8,— Ἐξάμηνος . . . > 4,50 Τρίμηνος . . . > 2,50</p> <p>Ἐξωτερικοῦ : Ἐτήσια φρ. χρ. 10,— Ἐξάμηνος > > 5,50 Τρίμηνος > > 3,—</p> <p><i>Δι' ἡνδραγαθῶν ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.</i></p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΑΡΥΘΗ Τῆ 1879</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ἘΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ</p> <p>Ἐσωτερικὸς λεπ. 20. Ἐξωτερικὸς φρ. χρ. 0,20</p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὁδὸς Ἐδριπίδου δρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολομαῖον</p>
<p>Περίοδος Β'.—Τόμος 15ος</p>	<p>Ἐν Ἀθήναις, 27 Σεπτεμβρίου 1908</p>	<p>Ἔτος 30όν.—Ἀριθ. 44</p>

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ (ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ R. MAYRIER)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Ἡ θεία διηγήθη τότε τὸ συμβῆναι χωρὶς νὰ παραλείψῃ καμμίαν λεπτομέρειαν ἄλλο μὴ πῶς ἀπέφυγε νὰ κάμῃ λόγον περὶ τοῦ μεγάλου τῆς φόβου...

Ἡ κυρία Λεντόνα, ἀγνοοῦσα τὴν μυστικὴν ἐλεημοσύνην τοῦ Θωμᾶ, ἀφοῦ ἐσκέφθη ὀλίγον, ἐπρότεινε νὰ ἐπισκεφθῶν τὴν ἐπαύριον, ἀντὶ ἄλλου περιπάτου, τὸ κοριτσάκι, τὸ ὅποιον ἐσώθη ἀπὸ τὸν τρομερὸν ἐκείνον θάνατον.

Μετὰ τοῦτο ὁ Κερούελ ἀπεχαιρέτησε τοὺς κατοίκους τῆς Φυλλάδος, διότι ἦτο ἀργά καὶ ἡ Μαριάννα τοῦ τὸν ἐπεριμενε πρὸ πολλοῦ εἰς τὸν «Γάτον».

Εἰς τὸ ἴδιον μέρος, ὁ Θωμᾶς καὶ ὁ Χρῆστος συγγήνησαν τὸ κοριτσάκι, τὸ ὅποιον ἐπαίζεν εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου ὡς νὰ μὴ συνέβη πρὸ ὀλίγου τίποτε τὸ ἐκτακτον.

Ἡ μικρούλα, ὑψώσασα τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀνεγνώρισε τοὺς ἐπιβάτας τοῦ ἀγγλικοῦ ἀμαξίου. Καὶ ἀμέσως ἔτρεξε πρὸς τὸν τροχοφόρον οἰκίσκον, κράζουσα μὲ ὄλην τὴν δύναμιν :

— Μαμμὰ!... μαμμὰ!... οἱ κύριοι ποῦ πέρασαν πρὶν μὲ ταμάξι.

Ἡ γραῖα ἐξήλθε κινουῦσα δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ τὴν κεφαλὴν.

— Εὐχαριστῶ, καλοὶ μου ἀφεντάδες, εἶπε μὲ τὴν ἔρρινον φωνὴν τῆς. Χαίρω πολὺ ποῦ σὰς ξαναβλέπω γιὰ τὴν εὐχαριστήσω γιὰ τὴν

καλοσύνην σας. Εἶνε τόσῳ σπάνιοι οἱ καλοὶ ἄνθρωποι τὴν σήμερον ἡμέραν!...

Κ' ἐνῶ ὁ Χρῆστος ἐκύτταξε μὲ περιέργειαν τὸν τροχοφόρον οἰκίσκον :

— Ἔ, τὸ σπίτι μας, βλέπετε, ἐξηκολούθησεν ἡ γραῖα σύρουσα τὰς λέξεις, δὲν εἶνε καὶ τόσῳ παλαιῶν... ἀλλὰ ἐμεῖς οἱ πτωχοὶ, τί νὰ κάνουμε! καθόμαστε ἐποῦ βροῦμε φθηνότερα! Ἀμὲ ἡ κυρία, καὶ τὸ χαριτωμένο κοριτσάκι ποῦ ἦταν μαζί σας ἔσ' ἀμάξι; Δὲν κάθονται καὶ αὐτὲς ἐπὶ Λενδεῖν;

— Ὁχι, ἀπεκρίθη ἀπερισκέπτως ὁ Χρῆστος, κάθονται ἐπὶ τὸν Πύργον τῆς Φυλλάδος... εἶνε δικὸς τους.

— Ἄ, καλὰ τὸ ἐκατάλαβα ἐγὼ πῶς εἶνε τοῦ καλοῦ κόσμου!

— Καὶ τοῦ φιλανθρώπου! προσέθεσεν ὁ Κερούελ, κυττάζων μὲ δυσπιστίαν τὴν γραῖαν. Σὲ εἶδοκα, ὅτι αὔριο θὰ ἔλθουν νὰ σ' ἐπισκεφθῶν.

— Νὰ μ' ἐπισκεφθῶν; Τί τιμὴ! Καλὰ ποῦ μοῦ τὸ εἶπες, νὰ σιγυρίσω λιγάκι τὴν καλόθα μου.

— Καὶ τί πουλάτε δῶ, κυρά-μάννα; ἤρώτησεν ὁ Θωμᾶς.

— Τί πουλάμε; ἀπήντησεν ἡ γραῖα, κάπως προσβληθεῖσα ἔτσι μᾶς παίρνετε γιὰ κοινούς πουλητάδες; Τὸ κατάστημά μας, κύριε μου, εἶνε θέατρο... σωστὸ θέατρο. Τὸ βράδον δίνουμ' ἐδῶ παραστάσεις.

— Ἄ, ἔτσι ἔ;

— Μάλιστα, κύριε, τὰ καλλίτερα ἔργα τοῦ Παρισίου!

— Ὁ θιασὸς σας λοιπὸν εἶνε μεγάλος;

— Τέσσαρες ἄνδρες καὶ τρεῖς γυναῖκες, καλὴ μου ἀφέντη, χωριστὰ τὸ κοριτσάκι, ποῦ παίζει καὶ αὐτὸ ὅταν εἶνε ἀνάγκη. Ἄν ἔχετε τὴν εὐχαριστήσαι, σὰς χαρίζω δυὸ εἰσιτήρια γι' ἀπόψε φανήκατε τόσῳ καλῶς ἔς ἐμᾶς!

— Εὐχαριστῶ πολὺ, ἔσπευσε νὰποκριθῆ ὁ Κερούελ, ἀλλὰ γι' ἀπόψε δὲν σοῦ ὑπόσχομαι πῶς θὰ εἶμαι ἐλεύθερος. Ἔχω δουλειὰ ἐπὶ τὸ «Γάτον»!

— Τί νὰ εἶνε αὐτὸς ὁ «Γάτος»; ἐψιθύρισεν ἡ γραῖα. Ἄ! Ὅα εἶνε ἡ τα-

«Ἀμέσως ἐκράτησε τοὺς ἵππους...» (Σελ. 339, στ. α')

βέρνα που πηγαίνουν συχνά οι άνθρωποι μας...

Αλλ' ο Θωμάς είχε ήδη απομακρυνθῆ, ακολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ἀνεψιῦ του.

Μὰ τί γινῆκατε ἀπόψε; ἀνέκραξεν ἡ Μαριάννα μόλις τοὺς εἶδεν ἐπιστρέφοντας.

Τὸ πρῶτ, εἰς τὰς ἐννεα, ἀπεχαιρέτα τὸν θεῖόν του καὶ τὴν θεῖαν του, καὶ μετέβαινε, συνήθως μόνος, εἰς τὴν καταικίαν τῶν κλουσίων του φίλων.

Ὁ δρόμος ἦτο ἀσφαλῆς καὶ ἡ ἀπόστασις σχετικῶς μικρά.

Μόλις εἶχεν ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ χωρίον, τερτίλιζον ἐν ᾧμα τοῦ τόπου, ὅταν ἤκουσεν ἑπισθεν τοῦ μικρὰ βήματα βιαστικά.

Κύριε!... κύριε!...

Ἐκπληκτος, ὁ Χρῆστος ἐστράφη, ὁ ἀνεγνώρισεν ἀμέσως τὸ χθεσινὸν κοριτσάκι.

Ἐστῆθη καὶ τὸ ἠρώτησε: — Τί θέλεις;

Το κοριτσάκι: — Τίποτα.

Χρῆστος: — Εἶμαι βιαστικός.

Το κοριτσάκι: — Πηγαίνετε εἰς τὴν Φυλλάδα;

Χρῆστος: — Ναι.

Το κοριτσάκι: — Θὰ εἶνε πολὺ εὐμορφο πρᾶγμα ὁ Πύργος, εἶ;

Χρῆστος: — Ἐρχεσαι μαζί μου;

Το κοριτσάκι: — Ναι... ἤθελα πολὺ... μὰ ἔτσι κακοντυμένη που εἶμαι...

Χρῆστος: — Νὰ σοῦ πῶ... Ἡ κυρία Λεντούκ θάλθῃ σὲ λίγο νὰ ἐπισκεφθῇ τὴ μαμμά σου...

Το κοριτσάκι: — Μὲ δλους ἐκείνους ποῦ ἦταν χθὲς ἐτ' ἀμάξι;

Χρῆστος: — Ναι.

Το κοριτσάκι, μὲ μορφασμέν: — Δὲν ἀγαπῶ τὸν μικρὸν κύριο...

Χρῆστος: — Γιατί;

Το κοριτσάκι: — Εἶνε πολὺ περήφανος... δὲ σὰς μοιάζει... Σεις εἶσθε καλός, καταδεκτικός... καὶ... δὲν μου ρίχνετε πέτρες σεις, σὰν κάτι ἄλλα παιδιά.

Χρῆστος, σφῆγγων τὸν γρόνθον: — Σοῦ ρίχνουν πέτρες;... ποιός;

Το κοριτσάκι: — Νὰ, δλοι τους. Μικροὶ καὶ μεγάλοι...

Χρῆστος: — Καὶ γιὰ ποῖο λόγο;

Το κοριτσάκι: — Νὰ, μὲ λένε κοριτσοὶ τῶν σαλτιμπάγκων... Δὲν ξέρω τί ἐννοοῦν μὲ αὐτό.

Χρῆστος, συγκινημένος: — Πῶς σὲ λένε;

Το κοριτσάκι: — Ἀνίτα.

Χρῆστος: — Ὁρατὸ ὄνομα.

Το κοριτσάκι, τὸν κυττάζει μὲ συγκίνηση: — Παράξενο πρᾶγμα... μ' εὐχαριστεῖ πολὺ νὰ μοῦ μιλήτε...

Χρῆστος, ζωηρῶς: — Τί λὲς ἐνεῖ!

Ἐγὼ νὰ σοῦ ρίξω πέτρες; Ἀπεναντίας θὰ σὲ ὑπερασπισθῶ ἂν σὲ πειράξῃ κανεὶς...

Χρῆστος: — Ναι.

Το κοριτσάκι: — Τότε λοιπόν... ἐσεῖς δὲν θὰ μοῦ ρίχνετε πέτρες;...

Χρῆστος, ζωηρῶς: — Τί λὲς ἐνεῖ!

Ἐγὼ νὰ σοῦ ρίξω πέτρες; Ἀπεναντίας θὰ σὲ ὑπερασπισθῶ ἂν σὲ πειράξῃ κανεὶς...

Χρῆστος: — Ναι.

Το κοριτσάκι, λυπημένον: — Καλὴν ἀντάμωσι, Χρῆστο.

Χρῆστος: — Καλὴν ἀντάμωσι, Ἀνίτα.

Το κοριτσάκι: — Γρήγορα;

Χρῆστος: — Ναι.

Καὶ ὅταν ὁ Χρηστάκης ἐξηφανίσθη εἰς τὴν στροφήν τοῦ δρόμου, ἡ μικρὰ θεατρίνα, ἡ κόρη τῶν σαλτιμπάγκων, ἐξέβαλε μακρὸν στεναγμὸν, καὶ δάκρυ ἔβρεξε τὴν καρδίαν της.

Ὁ ἐπεθύμει νὰ μὴ χωρισθῇ ποτὲ ἀπὸ ἐκείνου, ὁ ἑκπῶς πρῶτος τῆς ὀμίλησε μὲ καλωσύνην καὶ συνεχίησε τὴν παιδικὴν της καρδίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. Τὸ μυστικὸν τῆς Ἀνίτας

Φθάσας εἰς τὴν καγγελόθωρον τοῦ πύργου, ὁ Χρῆστος ἐξεπλάγη πολὺ ποῦ δὲν ἐβλεπεν ἐκεῖ τὸν Φρειδερίκον καὶ τὴν Καρλότταν, οἱ ὅποιοι συνήθως τὸν ὑπεδέχοντο μὲ κρουγὰς γαργᾶς.

Εἰσῆλθε, καὶ ἰδὼν διὰ τῆς ἡμιανοίκτου θύρας τοῦ σταύλου τὸν Ἰλιάνην, ὁ ὅποιος ἐξῆστριζε τὸν Μπιριμπῆν:

— Οἱ φίλοι μου βγήκαν ἐξῶ; ἠρώτησε μὲ ἀνησυχίαν, διότι δὲν ἐβλεπεν οὔτε τὸ ἄλογον οὔτε τὸ ἀγγλικὸν ἀμαξάκι.

— Ὅχι, κύριε Χρῆστο, ἀπεκρίθη ὁ ἀμαξᾶς καὶ οὔτε ποῦ ἔχει σήμερα περὶπατο!

— Γιατί; ἠρώτησεν ὁ Χρῆστος μὴ κρύπτουν τὴν ἀπογοήτευσίν του.

— Ἡ δεσποινὶς Γερτρούδη ἀρρώστησεν ἀπόψε, καὶ ὁ κηπουρός, ποῦ σήμερα εἶνε τῆς ὑπηρεσίας, ἐπήγε νὰ φέρῃ

Χρῆστος, ζωηρῶς: — Ὅχι... ὄρανε. Το κοριτσάκι: — Δὲν εἶνε τὸ ἴδιον πρᾶγμα;

Χρῆστος: — Ὅχι.

Το κοριτσάκι: — Κ' ἐγὼ τὸ ἴδω... δὲν ἐγνώρισα οὔτε πατέρα οὔτε μητέρα... Μὲ βρῆκαν ἐτὶ δρόμο... μέσα σὲ κάτι κουρέλια... Καὶ τότε μ' ἐπῆρε ἡ γρηὰ ποῦ εἶδατε χθὲς, ἡ κυρὰ-Εὐφημία.

Χρῆστος: — Δὲν πιστεύω νὰ σὲ δῆρην.

Το κοριτσάκι: — Ναι... καμιά φορὰ... σὰν δὲν ὑπάρχει ἐτὶ σπῆτι φουμί... Ὁ ἀνδρας ποῦ κοιμάται ἐτ' ἀμάξι καὶ ποῦ εἶνε ὁ θιασάρχης, λέει πῶς εἶμαι ὀκνηρὴ καὶ πῶς τοὺς κοστίζω ἕνα διάβολο.

Ἀλήθεια, πρέπει νὰ ἐλθετε νὰ μὲ ἰδῆτε ποῦ παίζω ἐτὶ θεάτρο...

Χρῆστος, σοβαρῶς: — Δὲν πηγαίνω ἐγὼ εἰς τὸ θεάτρο... Εἶνε διασκεδαστικὸν γιὰ τοὺς μεγάλους...

Ἄν ἐπιμένετε ἕμω, θὰ παρακαλέσω τὸ θεῖο Θωμά νὰ μὲ φέρῃ ἕνα βράδυ. Κοστίζει πολὺ;

Το κοριτσάκι: — Πενήντα λεπτά ἢ πρῶτὴ θέσις καὶ εἰκοσι ἢ δευτέρα. Λοιπόν... θὰ ἐλθετε;

Χρῆστος: — Σοῦ τὸ ὑπόσχομαι. Τώρα σὲ ἀφίνω, γιατί μὲ περιμένουν ἐτὸν Πύργο.

Το κοριτσάκι, λυπημένον: — Καλὴν ἀντάμωσι, Χρῆστο.

Χρῆστος: — Καλὴν ἀντάμωσι, Ἀνίτα.

Το κοριτσάκι: — Γρήγορα;

Χρῆστος: — Ναι.

Καὶ ὅταν ὁ Χρηστάκης ἐξηφανίσθη εἰς τὴν στροφήν τοῦ δρόμου, ἡ μικρὰ θεατρίνα, ἡ κόρη τῶν σαλτιμπάγκων, ἐξέβαλε μακρὸν στεναγμὸν, καὶ δάκρυ ἔβρεξε τὴν καρδίαν της.

Ὁ ἐπεθύμει νὰ μὴ χωρισθῇ ποτὲ ἀπὸ ἐκείνου, ὁ ἑκπῶς πρῶτος τῆς ὀμίλησε μὲ καλωσύνην καὶ συνεχίησε τὴν παιδικὴν της καρδίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. Τὸ μυστικὸν τῆς Ἀνίτας

Φθάσας εἰς τὴν καγγελόθωρον τοῦ πύργου, ὁ Χρῆστος ἐξεπλάγη πολὺ ποῦ δὲν ἐβλεπεν ἐκεῖ τὸν Φρειδερίκον καὶ τὴν Καρλότταν, οἱ ὅποιοι συνήθως τὸν ὑπεδέχοντο μὲ κρουγὰς γαργᾶς.

Εἰσῆλθε, καὶ ἰδὼν διὰ τῆς ἡμιανοίκτου θύρας τοῦ σταύλου τὸν Ἰλιάνην, ὁ ὅποιος ἐξῆστριζε τὸν Μπιριμπῆν:

— Οἱ φίλοι μου βγήκαν ἐξῶ; ἠρώτησε μὲ ἀνησυχίαν, διότι δὲν ἐβλεπεν οὔτε τὸ ἄλογον οὔτε τὸ ἀγγλικὸν ἀμαξάκι.

— Ὅχι, κύριε Χρῆστο, ἀπεκρίθη ὁ ἀμαξᾶς καὶ οὔτε ποῦ ἔχει σήμερα περὶπατο!

— Γιατί; ἠρώτησεν ὁ Χρῆστος μὴ κρύπτουν τὴν ἀπογοήτευσίν του.

— Ἡ δεσποινὶς Γερτρούδη ἀρρώστησεν ἀπόψε, καὶ ὁ κηπουρός, ποῦ σήμερα εἶνε τῆς ὑπηρεσίας, ἐπήγε νὰ φέρῃ

τὸ γιατρό... Ἀλλὰ ἀκούω τὰ κουδουνάκια τῆς Μπιριμπῆς... Αὐτὸς θὰ εἶνε βέβαια...

Ἦτο πραγματικῶς ὁ ἰατρὸς Μαρτέν, ἀπὸ τὸ Λενεβέν, ὁ ἑκπῶς, κληθεὶς ἐσπευσμένως ὑπὸ τῆς κυρίας Λεντούκ, ἤρχετο νὰ ἰδῇ τὴν ἀσθενοῦσαν Γερτρούδην.

Καὶ ἐνῶ ἀνέβαινεν εἰς τὸ δωμάτιόν της, ὁ Χρῆστος συνήτησεν εἰς τὴν αἰθουσαν τὸν Φρειδερίκον καὶ τὴν Καρλότταν, οἱ ὅποιοι συνῶμιλον χαμηλοφῶως, διότι τοῖς εἶχαν ἀπαγορεύσει νὰ κάμουν τὸν παραμικρὸν θόρυβον, διὰ νὰ μὴ ἐνοχληθῶν ἐπάνω ἢ καλὴ θεῖα.

Μετὰ ἐν τέταρτον, ὁ ἰατρὸς Μαρτέν κατήλθε, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς κυρίας Λεντούκ. Συνῶμιλον ἡσύχως, βαδίζοντες πρὸς τὴν ἐξώθωρον.

(Ἐπεται συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ Ο ΝΕΑΡΩΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΩΝ

Ἀγαπητοί μου, ΠΑΡΑ λοιπὸν ἔγραψεν ὁ παλαιὸς μας φίλος Διπλωμάτης, καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς τὸ θεάτρον.

εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τὴν ἐπιτυχίαν του. Φαίνεται ὅμως ὅτι τὸ παραγραφάκι ἐκεῖνο τῆς Ἀλληλογραφίας δὲν ἐφθασε νὰ κορῆσῃ τὴν περιέργειαν τοῦ κύκλου μας.

Καὶ πολλοὶ μοῦ γράφουν καὶ μ' ἐρωτοῦν: Πῶς ἦτο τὸ δράμα τοῦ Διπλωμάτου; Ἦτο ἀληθινὰ εὐμορφον; Καὶ ἤξιζε νὰ χειροκροτηθῇ ὅπως ἐχειροκροτήθη;

Τὸ περιεργὸν εἶνε, ὅτι τὰς ἐρωτήσεις αὐτὰς μοῦ ἀπευθύνουν ὄχι μόνον ἐκεῖνοι ποῦ δὲν εἶδαν τὸ δράμα, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη, οἱ ὅποιοι παρευρέθησαν εἰς τὸ «Πανελλήνιον» τὴν ἀξιωματικὸν ἐσπέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνεφανίζετο ὁ νεαρώτερος τῶν δραματικῶν συγγραφέων.

Ἀφοῦ τὸ εἶδαν λοιπόν, τί μ' ἐρωτοῦν; Ἀλλ' ἐξέχασα; εἶνε φυσικὸν νὰ ζητοῦν οἱ μικρότεροι τὴν γνώμην τῶν μεγαλύτερων, διὰ νὰ βλέπουν ἂν συμφωνῇ μὲ τὴν ἰδικὴν των. Βλέπω κάτι τι καὶ μοῦ φαίνεται εὐμορφον; ἀλλὰ δὲν εἶμαι βίβαιο; ἐρωτᾷ ἕνα μεγαλύτερόν μου, καὶ ἂν μοῦ εἶπῃ καὶ αὐτὸς ὅτι εἶνε εὐμορφον, τότε βεβαιώνομαι.

Λοιπόν, ἀγαπητοί μου, εἰμπορεῖτε νὰ βεβαιωθῆτε ὅτι τὸ δραματικὸν τοῦ Διπλωμάτου μας ἦτο πολὺ-πολὺ εὐμορφον... Ὁ τίτλος του «Ροδόφυλλα ἢ ἀγκάθια» ἢ δὲ ὑπόθεσις του.....

Ἄ, ἔχι! δὲν πρέπει νὰ σὰς διηγῆθῶ τὴν ὑπόθεσίν του. Ναι μὲν σεις εἶσθε πλέον μεγάλοι καὶ γνωρίζετε ἀρκετὰ τὰ

πράγματα τοῦ κόσμου; ἀλλ' ἡ ἐπιστολή μου εἰμπορεῖ νὰ πῆσῃ καὶ εἰς τὰ μάτια τῶν μικροτέρων, οἱ ὅποιοι δὲν πρέπει ἀκόμη νὰ γνωρίσουν μερικὰς ἀνθρωπίνους δυστυχίας.

Ἀρκοῦμαι λοιπὸν νὰ σὰς εἶπω ὅτι ἡ ὑπόθεσις εἶνε ὡραία, πραγματικὴ συγχρόνως καὶ ποιητικὴ, πολὺ καλὰ ψυχολογημένη, πολὺ καλὰ ἐξειληγμένη ἐπίσης τεχνικῶς. Καὶ ἡ σκηρικὴ οἰκονομία ἐπίσης τεχνικῶς. Αὐτὰ ὅλα, σὰς βεβαιῶ, θὰ τὰ ἐξήλεσε καὶ συγγραφεὺς πολὺ πρεσβύτερος καὶ ἐμπειρότερος.

Μόνον τὸ γραμμικὸν δὲν ἦτο ἀναλόγως ὡραῖον. Ὅχι κακὸν βέβαια, ἀλλ' οὔτε καὶ ὅσον ἐχρειάζετο καλόν. Ἀτονος κάπως, χαλαρὸς καὶ ἀφύσικος ὁ διάλογος. Καὶ πολλοὶ μολόλογοι. Καὶ κάμποσα περιττὰ λόγια...

Ἄν δὲν ἦτο καὶ αὐτό, τὸ δραματικὸν τοῦ Διπλωμάτου μας θὰ ἦτο ἀριστουργηματικόν. Ἀλλὰ καθὼς ἔχετε ἴσως ἀκουσῆ, τὰ δραματικὰ ἀριστουργήματα δὲν γράφονται ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἡλικίαν...

Πρέπει πολὺ νὰ ζήσῃ, πολλὰ νὰ μάθῃ καὶ πολλὰ νὰ γράψῃ ἕνας συγγραφεὺς, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἄριστον ἔργον, εἰς τὸ ὅποιον δὲν θὰ ἤμπορούσε κανεὶς νὰ εὕρῃ ἑλαττώματα. Οἱ ἀρχαριοὶ καὶ οἱ πρῶτοπαιροὶ, φυσικὰ, αὐτὸ δὲν τὸ κατορθοῦν.

Κατορθοῦν ὅμως ἐν ἄλλο. Νὰ μὲν δείξουν τί εἶνε ἱκανοὶ νὰ γράψουν εἰς τὸ μέλλον, ἂν ἐπιμείνουν καὶ ἐάν καλλιεργήσουν τὸ τάλαντόν των. Καὶ αὐτὸ ἴσα-ἴσα μὰς ἔδειξεν ὁ Διπλωμάτης, καὶ δι' αὐτὸ ἐκλήθη εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἔχειροκροτήθη τῶσον ἐνθουσιωδῶς.

Διηγούονται, — ἂν καὶ δὲν τὸ ἤκουσα ἀπὸ τὸν ἴδιον καὶ δὲν τὸ βεβαίονω, — ὅτι πρὸ τῆς παραστάσεως ἐπισκέφθη μίαν γραῖαν μάγισσαν καὶ τὴν ἠρώτησε περὶ τῆς τύχης τοῦ ἔργου του.

Ἡ γραῖα τοῦ ἔρωτε τὰ χαρτὰ ἐπανελημμένας; ἀλλὰ κάθε φορὰν ἐπέμενε νὰ βγαίη τὸ χαρτί, τὸ ὅποιον σημαίνει ἀκρεββάτιον.

— Κρεββάτι; μὰ τί σχέσιν ἔχει τὸ κρεββάτι; Μὴ θέλῃ νὰ πῇ ὅτι θὰ κοιμηθῶν οἱ θεαταί μου; ἀποροῦσεν ὁ νεαρὸς συγγραφεὺς.

Καὶ ἠρώτησεν ἕνα φίλον του, μεγαλύτερον.

— Κρεββάτι; ἰ ἀνέκραξεν ἐκεῖνος ἐντρομος. Δυστυχία σου! Τί ἔχει ἐπάνω τὸ κρεββάτι;

— Τί ἔχει ἐπάνω τὸ κρεββάτι; ξέρω κ' ἐγὼ;...

— Μαξιλάρια!... Λοιπὸν τὰ χαρτὰ λένε ὅτι... θὰ μαξιλάρωθῃς!

Καὶ εἶχεν ἕνα φόβον ὁ καίμενος ὁ Διπλωμάτης νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ ἡ προφητεία!... Μὰ μὲ τὸ δίκην του! Πόσοι ἄλλοι, πρεσβύτεροι συγγραφεῖς, δὲν εἶχαν τὸν ἴδιον φόβον, καὶ χωρὶς μάλιστα νὰ ἐρωτήσων μάγισσαν!... Ἀλλ' ὁ Διπλωμάτης εἶνε ἀπὸ τοὺς εὐτυχεῖς, οἱ ὅποιοι ἐξῶφλησαν μόνον μὲ τὸν φόβον.

Θέλετε τώρα νὰ μάθετε, ἀπὸ περιέργειαν, καὶ τί ποσοστὰ ἐπῆρην ὁ νεαρώτερος τῶν συγγραφέων; Δρ. 4,25! Δηλαδή τὸ ἐν τρίτον τοῦ δεκάτου τῆς δλης εἰσπράξεως, διότι τὸ ἔργον, ὡς μόνονπρακτικόν, ἐπαίχθη μαζί μὲ ἄλλα δύο.

Ἰγλικῶς, βλέπετε, ὁ Διπλωμάτης δὲν ὠφελήθη πολὺ ᾗς παρηγορηθῆ τοῦλάχιστον ποῦ δὲν ἐζημιώθη ἠθικῶς.

Ἀλλ' ἐλησιόνησα τὸ ἀσπετότερον: Οἱ ἠθοποιοί, οἱ φίλοι του καὶ οἱ συνάδελφοί του ἐπέμεναν ἐκεῖνο τὸ βράδυ νὰ τοὺς κάμῃ τραπέζι μὲ τὰ ποσοστὰ. Φαντασθῆτε!...

Ἀκόμη ἐν ἀνέκδοτον καὶ τελειῶν. Εἰς τὴν παράστασιν δὲν εἶδαμεν τὸν πατέρα τοῦ Διπλωμάτου. Ὅταν τὸν ἠρώτησαμεν περὶ τούτου, μὰς ἐξήγησεν ὅτι οἱ γονεῖς του ἔλειπον εἰς τὸ Μεσολόγγι.

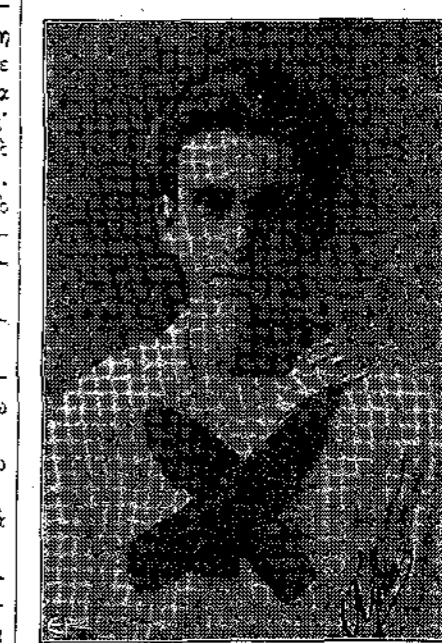
Προσέθετε δὲ μὲ παιδικὴν χαριτωμένην ἀφέλειαν:

— Ἄρ δὲν τὸ καταλαβαίνετε; Ἐπωφελήθηκα τῆς ἀκουσίας τοῦ μπαμπᾶ, γιὰ νὰ τὰ κάμω ὅλ' αὐτὰ!

Καὶ ἔδειξε διὰ μεγάλης περιληπτικῆς χειρονομίας τὰ παρασκήνια, τὴν σκηνὴν, τὴν πλατείαν, τὸ γραφεῖον τοῦ θεάτρο, ὅπου μετὰ τὴν παραστασιν εἴχαμεν μαζευθῆ ὅλοι οἱ φίλοι, καὶ τὸ τραπέζι τοῦ διευθυντοῦ, ἐπάνω εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκατο τὸ χειρόγραφον τοῦ ἔργου...

Σὰς ἀποπέμματα ΦΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΒΑΤΙΚΙΩΤΗΣ Βραβευθεὶς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἄρης Εἰς τὸν 108ον Διαγωνισμόν τῶν Ἀύσεων [Ἰδὲ Διάπλασιν τοῦ 1907, σελ. 412.]

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

[Συνέχεια: ἴδε προηγούμενον φύλλον, σελ. 342.]

ΑΡΑΞΕΙ Η ΒΑΡΧΟΛΙΑ

Ναυτοίκας τῆς Θυέλης. — Δεύτερον Βραβείον

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΚ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ

ΥΠΑΙΘΡΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

Ἐπί τῶν Μύλωνος. — Β' Βραβείον

ΤΟ ΠΑΖΑΡΙ

Σεπτέμριον Ἐλληνόπουλου. — Ἐντὸς Διαγωνισμοῦ

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΜΑΓΕΙΡΟΣ

ΜΕΓΑΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ J. CHANCEL]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Εἰς κιβώτιον σοκολάτας

Ὁ Λούλλης εὐρίσκειτο ἀπὸ δύο μη-
νῶν εἰς τὴν Ὁρλεάνην, ἀναμένων πάν-
τοτε τὴν διαταγὴν, ἣ ὅποια θὰ τὸν ἀνε-
κάλει εἰς Παρίσι· ἀλλ' ἡ διαταγὴ
αὐτὴ δὲν ἤρχετο ποτὲ.

Ἦνεν ἀληθές, ὅτι ἡ Δεσποινὴ εἶχε
τώρα πολὺ σπουδαιότερα νὰ κάμνη, ἀπὸ τὸ
νὰ συλλογίζετο τὸν μικρὸν αὐτὸν μου-
σικόν, ὁ ὅποιος ἐν τούτοις τῇ εἶχεν ἀ-
νοίξῃ τὸ στάδιον τῶν ἐνδόξων περιπε-
τειῶν.

Ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς τῆς εἰς Παρί-
σιος, ἔπλεε πανευτυχῆς ἐν τῷ μέσῳ
τῶν διαφόρων φάσεων καὶ ἐπιπλοκῶν
τῆς Σφενδόνης.

Αἱ παραχαί παρετίοντο, ὑποθαλάμ-
μεναι τώρα ὑπὸ τῶν μεγιστάνων, οἱ ὁ-
ποιοὶ ἐξήγειραν τὸν λαὸν ἐναντίον τῆς
μεσαιᾶς τάξεως.

Ἡ Ἀντιβασίλισσα ἐνόμισεν, ὅτι τὰ
πάντα θὰ ἐτελείοναν ἀν συνελαμβάνοντο
ὁ πρίγκιψ Κουδέ. Ἄλλα καὶ ἡ σύλλη-
ψις αὐτῆ δὲν ἔκαμεν ἄλλο παρά νὰ ἐ-
παυῆσθῃ τὴν γενικὴν ἀταξίαν.

Τὸ Κοινοβούλιον τότε ἀπῆρθε κα-
τηρηρηματικῶς ν' ἀποκερθεῖ ὁ Μαζα-
ρίνος. Ἐπὶ τέλους ὁ πρωθυπουργὸς ἀπε-
σάσισε ν' ἀποσυρθῇ, ἡ Ἀντιβασίλισσα
ἠθέλησε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, ὁ λαὸς ἐ-
ναντιώθη καὶ περιεκύκλωσε τὸ βασιλικὸν
παλάτι.

Ἡ Μεγάλῃ Δεσποινίς, κατεχομένη
πάντοτε ὑπὸ τῶν πολεμικῶν τῆς ἰδεῶν,
εἶχε λάβῃ τὸ μέρος τοῦ Κουδέ.

Ὁ στρατηγὸς οὗτος, ἐστρατοπεδεύ-
μενος ἐξωθεν τῶν Παρισίων, ἐφάνετο
ἀπειλῶν αὐτὴν τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν,
τὴν ὅποιαν ὑπερήσπιζεν ὁ Τυρένσιος,
πιστὸς εἰς τὴν Ἀντιβασίλισσαν.

Ἐνῶ συνέβαιναν αὐτά, ὁ Λούλλης ὡς
εἴπαμεν ἔμενεν εἰς τὴν Ὁρλεάνην, ὅπου
ἐπληττε θανασίμως, μεθ' ὅλην τὴν συμ-
πάθειαν, τὴν ὅποιαν τοῦ ἐδειχνεν ὁ Διοι-
κητῆς.

Τὸν ἔπαιρνε μαζί του πάντοτε ὁσά-
κις ἐξήρχετο εἰς περίκατον ἐφ' ἀμάξης,
τὸν ὠδήγει εἰς ἐπισκέψεις καὶ εἰς συνα-
ναστροφάς. Ἄλλ' ὁ μικρὸς ὑπέφερεν
αἰσθανόμενος τὸν ἑαυτὸν τοῦ αἰχμάλω-
τον, φυλακισμένον, καὶ ἄλλο δὲν ἐσχέ-
πτετο παρά νὰ φύγῃ.

Συχνὰ ἐρωτοῦσε τὸν Διοικητὴν ἀν
ἤλθεν ἡ διαταγὴ τῆς ἀνακλήσεως του,
ὁ δὲ ἀγαθὸς ἀνθρωπος τῷ ἔλεγεν εἰς
τόνον μομφῆς:

— Τόσω πολὺ βιάζεσαι λοιπὸν
νὰ μᾶς ἀφίσης!

— Τὸ ὁμολογῶ, ἐξοχώτατε,
ἀπεκρίνετο ὁ μικρός. Βιάζομαι νὰ
ἐπιστρέψω εἰς τὴν Παρίσι καὶ νὰ
ἐξακολουθήσω τὰς σπουδὰς μου.

Πολλὰς ἐπιστολάς ὑπὸ τὸ πνεῦ-
μα τοῦτο εἶχε γράψῃ πρὸς τὴν
Δεσποινίδα, ἀλλ' οὐδέποτε ἔλαβεν
ἀπάντησιν.

Ἐπὶ τέλους ἔχασε τὴν ὑπομο-
νὴν καὶ ἀπεφάσισε νὰ δραπέτευσθῃ
ἀπὸ αὐτὴν τὴν πόλιν, ἣ ὅποια τῷ
ἐφάνετο ὡς μία μεγάλη φυλακὴ.

— Ἄφου κατώρθωσα νὰ εἰσέλθω
κρυφὰ εἰς τὴν Ὁρλεάνην, ἐσυλ-
λογίζετο, θὰ κατορθώσω καὶ νὰ
ἐξέλθω, με' ὅλην τὴν ἐπίβλεψιν
τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ Διοικητοῦ.

Καὶ ἔκτοτε ἐξῆρθε τὴν κατάλ-
ληλον εὐκαιρίαν, ἣ ὅποια δὲν
ἐδράδυνε νὰ παρουσιασθῇ.

Οἱ πρόκριτοι τῆς Ὁρλεάνης
ἔστειλαν συχνὰ πρὸς τὴν Μεγά-
λῃν Δεσποινίδα πρεσβείας με' δῶ-
ρα, — καρπούς, σοκολάταν, ἔξος,
πλακούντια καὶ ἄλλα προϊόντα τοῦ
τόπου.

Μία τῶν πρεσβειῶν τούτων ἐ-
μελλε νὰ ἐκκινήσῃ τὴν τελευταίαν
ἡμέραν τοῦ Ἰουνίου, ὁ δὲ Διοικη-
τῆς, φοβούμενος μήπως τὰ δῶρα
ἤθελον ληστευθῆ καθ' ὁδόν, διέταξε
οἱ δρόμοι δὲν ἦσαν πολὺ ἀσφα-
λεῖς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς Σφεν-
δόνης, διέταξε νὰ συνοδευθοῦν καὶ ὑπὸ
ἀποσπάσματος ἐνόπλων χωρικῶν.

Ὁ Λούλλης, ὁ ὅποιος ἤκουε νὰ ὀμι-
λοῦν διὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτὴν, ἔκρινε
κατάλληλον τὴν στιγμὴν νὰ ἐκτελέσῃ
τὸ σχέδιόν του.

Συνομιλῶν με' τοὺς ὑπῆρτας τοῦ ἀνα-
κτόρου, ἔμαθεν ὅτι ὅλα τὰ δέματα καὶ
τὰ κιβώτια, τὰ ὅποια ἐπρόκειτο νὰ προσ-
φερθοῦν εἰς τὴν Δεσποινίδα, ἦσαν τοπο-
θετημένα εἰς μίαν μεγάλην ἀποθήκην
τοῦ ἰσογείου, βλέπουσαν πρὸς τὴν αὐλὴν
τῆς εἰσόδου. Καὶ ἀμέσως τὸ σχέδιόν του
κατεστρώθη.

— Θὰ γίνω καὶ ἐγώ, ἐσυλλογίσθη με-
τιδῶν, ἐν ἀπὸ τὰ δῶρα τὰ ὅποια οἱ κά-
τοικοι τῆς Ὁρλεάνης στέλλουν πρὸς
τὴν κυρίαν μου κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον
ὅθ' ὑποχρεωθῶ καὶ με' δεχθῆ.

Ἡ ἀναχώρησις εἶχεν ὀρισθῆ διὰ
τὴν ἐσπέραν, διότι τὸ ταξίδιον ἐπρό-
κειτο νὰ γίνῃ νύκτα, διὰ νὰ ποφύγουν
οὕτω τὴν θερμότητα, ἣ ὅποια θὰ ἔβλα-
πτε τοὺς νεκροὺς καρπούς, τοὺς πτωρι-
σμένους διὰ τὴν Δεσποινίδα. Ἡ λεπτο-
μέρεια αὐτὴ ἦτο πολὺ εὐνοϊκὴ διὰ τὸ
σχέδιον τοῦ μικροῦ μουσικοῦ.

Τὸ ἀπόγευμα, ὅταν ὁ Διοικητῆς με-
τέθη νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ εἰς τὸ δωμάτιόν
του, ὅπως τὸ ἔκαμεν καθῆμερινά, ὁ Λούλ-

λης, ἐπίτηδες, παρεκονέθη εἰπέρ ποτε
ζωηρότερον διὰ τὴν αἰχμαλωσίαν του
καὶ παρεκάλεσε θερμῶς τὸν καλὸν ἀν-
θρωπον νὰ γράψῃ καὶ κάλιν πρὸς τὴν
κυρίαν του διὰ νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ.

— Μά, παιδί μου, ἀπεκρίθη ὁ Διοι-
κητῆς, βλέπεις καλὰ ὅτι δὲν σε θέλουν
πλέον εἰς τὸ Παρίσι!

Ἐπειτα προσέθεσε πατρικῶς, θαπεύων
τὴν σγουρόμαλλον κεφαλὴν τοῦ παιδιοῦ:

— Γιατί ἐπιμένεις νὰ μᾶς ἀφίσης;
Πίστευσέ με, ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος εἶ-
παντοῦ. Τρῶγες, πίνε καλὰ, σύνθετε τὰ
τραγουδάκια σου καὶ λαλῶν: τὸ Πα-
ρίσι, ἀπὸ τὸ ὅποιον, σε βεβαίω, ἡ Ὁρ-
λεάνη δὲν εἶνε καθόλου χειρότερη.

Ὁ μικρὸς μουσικὸς προσεπειθήθη ὅτι
ἀναγνωρίζει τὴν ὀρθότητά αὐτῆς τῆς
συμβουλῆς καὶ ἐδῆλωσεν ὅτι δὲν θὰ κα-
τέβαινε νὰ δειπνήσῃ, βιαζόμενος νὰ τε-
λειώσῃ ἐν ἐμβατήριον, τὸ ὅποιον ἐσχό-
πευε νὰ κείρῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν
προσεχῆ Κυριακὴν.

— Ὅπως θέλεις, εἶπεν ὁ Διοικητῆς
ἀπερχόμενος.

Μέλις ἤκουτε τὰ βήματά του ἀπομα-
κρυνόμενα εἰς τὸ βάθος τοῦ διαδρόμου,
ὁ Λούλλης κατέθη κρυφίως διὰ τῆς μι-
κρῆς κλίμακος εἰς τὴν αὐλὴν, καὶ ἐ-
γῶθη εἰς τὴν μεγάλην ἀποθήκην, ὅπου
ἐπερίμενε σερτωμένον τὸ κάρρον, τὸ ὅ-
ποιον θὰ ἔφευγε τὸ ἴδιον βράδυ διὰ τὸ
Παρίσι.

Τὸ ἐξῆρθε πολλὴν ὥραν, καὶ τέλος
ἐμάτιασεν ἕνα μεγάλο τετράγωνον κι-
βώτιον, τοποθετημένον εἰς τὸ ὀπισθεν μέ-
ρος καὶ περιέχον σοκολάταν. Τὸ κιβώ-
τιον τοῦτο τῷ ἐφάνη καταλληλότερον
διὰ τὸν σκοπὸν του, καὶ ἔφαθεν εἰς τὴν
ἀποθήκην νὰ εὐρῇ κανένα σφυρὶ ἢ κανέν
ἄλλο ἐργαλεῖον.

Ἐῦρε τέλος μίαν τανάλιαν, με' τὴν
ὅποιαν κατώρθωσε νὰ ξεκαρφώσῃ, χωρὶς
νὰ τὴν σπάσῃ, μίαν πλευρὰν τοῦ κιβώ-
τιου. Ἀπὸ ἐκεῖ τὸ ἀδίασεν ἐξ ὀλοκλή-
ρου. Καὶ ἀφ' οὗ ἐσώρευσε καὶ ἐκρυψεν εἰς
μίαν γωνίαν τῆς ἀποθήκης τὰς πλάκας
τῆς σοκολάτας, — δι' ὅλην αὐτὴν τὴν
ἐργασίαν μόλις ἐχρειάσθη ἐν τέταρτον
τῆς ὥρας, — ἐδοκίμασε κατόπιν νὰ ἐμβῇ
ὁ ἴδιος μέσα εἰς τὸ κιβώτιον.

Με' ὅλα τὰ δώδεκα ἔτη του, ὁ Λούλ-
λης, εὐτυχῶς, δὲν ἦτο ἀκόμη οὔτε ὑ-
ψηλός, οὔτε πολὺ χονδρός. Ἐχώρησε
λοιπὸν μίαν γὰρ εἰς τὸ κιβώτιον, καὶ εἶ-
δεν ὅτι ἠμποροῦσε νὰ κλεισθῆ καὶ ἐ-
μείνῃ μέσα, ὑπὸ τὸν ὄρον μόνον νὰ
μὴν ἀπλόνη τὰ πόδια του.

— Δὲν θὰ κολοπεράσω πολὺ ἐδῶ-
μέσα, ἐσυλλογίσθη, ἀλλὰ μόλις βρε-
θοῦμε ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, βγαίνομεν!..

Τὸ ὄρολόγιον τοῦ ἀνακτόρου ἐκτύ-
πησε τὴν ἐνάτην. Δὲν εἶχε πλέον νὰ
χάσῃ οὔτε στιγμὴν διὰ νὰ ποτελειώσῃ
τὴν ὀριστικὴν του ἐγκατάστασιν.

Ἄνεθρ κάλιν εἰς τὸ δωμάτιόν του,
ἐπῆρε μερικά χράμια τὰ ὅποια θὰ τῷ
ἐχρησίμευσεν διὰ νὰ στρώσῃ τὴν κινητὴν
φυλακὴν του, καὶ κατέθη ἀμέσως εἰς τὴν
ἀποθήκην, με' προφύλαξιν αὐτὴν τὴν
φορὰν, διότι ἐφοβεῖτο μήπως εἰσῆλθεν ἤδη
κανεὶς.

Εὐτυχῶς ἦτο ἀκόμη κενή. Οἱ χωρι-
κοὶ ἤρχισαν νὰ συναθροίζωνται εἰς τὴν
αὐλὴν, κρατοῦντες δάδας καὶ συνομι-
λοῦντες μεταξύ των περὶ τοῦ ταξιδίου.

Ὁ Λούλλης λοιπὸν ἠμύρησε νὰ
χωθῆ εἰς τὸ κιβώτιον, χωρὶς νὰ τὸν
ἴδῃ κανεὶς. Τὸ δυσκολότερον ἦτο νὰ τὸ
σκεπασθῇ με' τὴν ἀσπιδεῖσαν πλευρὰν.
Δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὴν καρφώσῃ, διότι
ἦτο μέσα. Ἐπεινόησε τότε ἕνα τρόπον
ἐπιεικέστατον. Εἰς τὸ κέντρον τῆς σανί-
δος ἐκάρφωσεν ἕνα μεγάλο καρφί· ἐ-
πειτα, καθίσας μέσα εἰς τὸ κιβώτιον εἰς
τρόπον ὅστε νὰ εἰμπορῆ νὰ κρατῆ τὸ
καρφί αὐτὸ με' τὸ χεῖρ του, εὐρέθη
κλεισμένος χωρὶς
καὶ νὰ εἶνε, διότι
ἠδύνατο κατὰ βού-
λησιν νανοίξῃ τὸ
σκεπάσμα διὰ νὰ
παίρῃ ἀέρα, ἢ νὰ
τὸ κλείῃ διὰ νὰ
κρύπτεται.

Μόλις ἐγκατεσ-
τάθη, οἱ καρραγω-
γεῖς εἰσώρμησαν
εἰς τὴν ἀποθήκην
με' φανάρια διὰ νὰ
ζεῦθουν τὰ ἄλογα
εἰς τὸ κάρρον.

Ἀμέσως ὁ μι-
κρός ἐτράβηξε ἀπὸ
μέσα τὸν κινητὸν
σκεπάσμα, καὶ ἡ
κατοικία του πα-
ρουσίασε τὴν ζῆν
τελείου κιβωτίου
σοκολάτας.

Αἱ προτοιμα-
σίαι τῆς ἀνεχω-
ρήσεως ἐγιναν γρή-
γορα. Μετὰ ἐν
τέταρτον, τὸ κάρ-
ρον, συρόμενον ἀ-
πὸ δύο εὐραστα
ἄλογα, ἐξήρχετο καὶ ἐσταματοῦσεν εἰς
τὸ μέσον τῆς αὐλῆς, ὥστε νὰ σχηματισθῇ
ἡ συνοδεία καὶ νὰ δώσῃ ὁ Διοικητῆς τὸ
σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως.

Ἡ ἀναμονὴ αὐτὴ ἐφάνη εἰς τὸν Λούλ-
λην μακρά.

Τὴν ὥραν ἐκείνην, κατὰ τὴν ὅποιαν
πολλὰ βλέμματα ἠμποροῦσαν νὰ εἶνε
ἐστραμμένα πρὸς τὸ κάρρον, ὁ μικρός
δὲν ἐτολμοῦσε νανοίξῃ τὸ σκεπάσμα, καὶ
μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ ὤφωνεν
ὀλίγον, μὰ πολὺ ὀλίγον, διὰ νὰ εἰσέλθῃ
ὀλίγος ἀέρας καὶ νὰ μὴ σκάσῃ.

Ἐφοβεῖτο ἐπίσης μήπως ἐγίνετο ἀ-
νάγκη νὰ μετακινήσουν τὸ φορτίον τοῦ
κάρρου διὰ νὰ προσθέσουν κανένα δέμα.
Εὐτυχῶς δὲν συνέβη τίποτε.

Ἐπιτέλους ὁ Διοικητῆς ἔδωκε τὴν
διαταγὴν τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ ὑπὸ
τοὺς κροταλισμοὺς τῶν μαστιγίων, τὸ
κάρρον ἐξεκίνησε θορυβῶδως καὶ διήλθε
τὴν καγγελεύθραν τοῦ ἀνακτόρου.

Ἐσταμάτησε πάλιν παρὰ τὰς πόλιν
τῆς πόλεως.

— Ὑπηρεσία τῆς Δεσποινίδος! ἐφώ-
ναξεν ὁ ὀδηγός.

— Ἐλευθέρη! ἀπήνησεν ὁ ἀξιωμα-
τικός, ὁ ὅποιος ἐφρούρει τὴν πόλιν.

Καὶ τὸ κάρρον μετ' ὀλίγον εὐρέθη εἰς
τὴν ἐξοχὴν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἡσυχου
νοκτός, τὴν ὅποιαν μόλις ἐφώτιζεν ἀμυ-
δρὸν σεληνόφως.

Ὅπισθεν τοῦ κάρρου ἐδάδιζαν οἱ ἄν-
δρες τῆς συνοδείας· ὁ Λούλλης δὲν
ἐκινδύνευε τώρα μεγάλα πράγματα· ἦ-
νοιξε τὸ σκέπα-
σμα τοῦ κιβωτίου
καὶ ἀνέπνευσε με
ἠδονὴν τὸν ἀρω-
ματωδὴν ἀέρα τῆς
νοκτός. Ἐνδομύ-
χως συνίχαιρεν
ἑαυτὸν διὰ τὴν ἐ-
πιτυχίαν τοῦ στρα-
τηγήματος, καὶ ἐ-
συλλογίζετο ὅχι
ἀνευ τύψεως τὴν
ἀπογοήτευσιν, τὴν
ὅποιαν θὰ ἐδοκί-
μαξεν ὁ ἀγαθὸς
ἐκεῖνος Διοικητῆς
ὅταν τὴν ἐπαύριον
θάνεκαλύπτεν, ὅτι
ὁ μικρὸς τοῦ αἰχ-
μάλωτος ἐδραπέ-
τευσε.

Ἡ νύξ ἐπέρα-
σεν ὥρατα. Ὁ
Λούλλης μάλιστα
ἠμύρησε καὶ νὰ
κοιμηθῆ ὀλίγον,
συλλογιζόμενος ὅ-
τι ἦτο προτιμώ-
τερον νὰ ταξεί-
δῃ μέσα εἰς ἕνα
κιβώτιον παρά ἐπάνω εἰς τὴν ράχιν ἐνός
ἴππου...

Τὸ πρωὶ ἐφθασαν εἰς τὸ Τουρὸ καὶ
ἐσταμάτησαν διὰ νὰλλάξουν ἄλογα. Ὁ
Λούλλης ἐλογάριαζε νάφισθῃ πλέον εἰς
ἐκεῖνο τὸ μέρος τὸ κιβωτίου του καὶ νὰ
ἐξακολουθήσῃ τὸ ταξίδιον του πῆρῃ.
Ἄλλ' ἐπειδὴ ἤρχισεν νὰ εὐρίσκη πολὺ
εὐχάριστον τὸ μέσον ἐκεῖνο τῆς μεταφο-
ρᾶς, ἀπεφάσισε νὰ ἐξακολουθήσῃ οὕτω
μέχρι Παρισίων.

(Ἐπεται συνέχεια)

Ὁ Λούλλης ἐπληττε θανασίμως... (Σ. 348.)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 107ΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προσθέντος τῆν 5 Ἀπριλίου 1908 πρὸς εὐρεσιν τῶν λύσεων τῶν εἰς τὰ φυλλάδια τῆς «Διαπλάσεως» τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Μαΐου, Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου ἑ. ἑ. δημοσιευθεῖσάν 150 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ πᾶσι ὁμοίαι λύσεις ἀπέστειλαν ἑκατοστὸς ἐμπροθέτως ὁ δὲ ἐντός τῆς παρενθέσεως ἀριθμὸς, ὁ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ε, δηλοῖ τὸ ποσὸν τῶν ἀπονεμομένων ἐκαστῶν ἑδωθῶν.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (Ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω).

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Πρόγμω τῶν Δαυῶν*, 145 [9E]. — (Ὁ Ἀργύσιος Ἐρμῆς, 148 [9E], τίθεται ἐκτός Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχὼν ἦδη Α' Βραβείου εἰς τὸν 108ον).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Αἰγυπτία Βασιλεύς*, 123 [7E]. — *Μαλαμὴν Γαζία*, 117 [7E]. — (Ὁ Μαλαμὴν Βασιλεύς, 127 [7E], τίθεται ἐκτός Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχὼν ἦδη Α' Βραβείου εἰς τὸν 102ον).

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Ἰδανικὴς*, 111 [6E]. — *Πλοίαρχος Νέμος*, 105 [5E]. — *Φῶς τῆς Νυκτός*, 87 [5E]. — (Ἡ Ἐπιστὴ Πέμπτη Μαρίου, 106 [6E], καὶ ἡ *Κίχη*, 90 [5E], τίθενται ἐκτός Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχόντες ἦδη Β' Βραβείου, ἢ μὲν εἰς τὸν 108ον ἢ δὲ εἰς τὸν 104ον).

ΕΠΙΛΗΨΙΣ : *Ἄδρα τῆς Νεότητος*, 79 [5E]. — *Μελαγχολικὴ Ὀνειροπόλος*, 73 [4E]. — *Γλυκοκόσμη*, 66 [4E]. — *Ἄρωμα Ἴων*, 50 [3E].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : *Κοραῖς*, 34 [2E]. — *Θεοδόσιος ὁ Μέγας*, 25 [E].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12—15 ἐτῶν)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Πατριωτικὴ Πυργόδεσποινα*, 147 [9E].
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Κόρη τῆς Μακεδονίας*, 90 [5E]. — *Ἐλληνοπαῖς ὁ Ἀλεξανδρεὺς*, 89 [5E].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Χουσομὸς Ἀπόλλων*, 88 [5E]. — *Ἐλευθέριος Ἑλληνας*, 69 [4E]. — *Ἐνδοξὸς Ἑλληνας*, 61 [4E]. — (Ὁ *Ρεμβαμὸς*, 78 [5E], καὶ ὁ *Φοῖβος Εὐρώτας*, 71 [4E], τίθενται ἐκτός Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχόντες ἦδη ὁ μὲν Γ' Βραβείου εἰς τὸν 91ον, ὁ δὲ Β' Βραβείου εἰς τὸν 108ον).

ΕΠΙΛΗΨΙΣ : *Φλοταβὸς τῆς Θαλάσσης*, 60 [4E]. — *Ἐπουράσιος Βίος*, 52 [3E]. — *Μήλον τῆς Ἐριδος*, 47 [3E]. — *Γαλανόλευκος Σημαία*, 47 [3E]. — *Ἀνεμόνη*, 46 [3E]. — *Ἀλαμάντα*, 33 [2E]. — *Χίονι τοῦ Ταγγέτου*, 31 [2E].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : *Σουφραζέ*, 19 [E]. — *Ἰαπωνικὸν Χρυσάνθεμον*, 18 [E]. — *Ἐλληνικὸς Ἀστέρας*, 16 [E].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ἐτῶν καὶ κάτω).

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Ἀμφοτέρη*, 130 [8E].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Διαβολικός τῆς Ἀλεξανδρείας*, 112 [6E]. — *Ἐπιδοροσός*, 76 [5E]. — (Ὁ *Βασιλεὺς ὁ Βουλγαροκτόνος*, 111 [6E], τίθεται ἐκτός Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχὼν ἦδη Β' Βραβείου εἰς τὸν 104ον).

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Μυροβόλος Χαραγγή*, 66 [4E]. — *Χαλαμὸς Κόσμου*, 58 [3E]. — *Ἀπελευθερωτὴς τῆς Μακεδονίας*, 42 [2E]. — (Ὁ *Μικρὸς Δόγης*, 58 [3E], καὶ τὸ *Μικρὸ Διαβολικόν*, 50 [3E], τίθενται ἐκτός Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχόντες ἦδη ὁ μὲν Γ' ὁ δὲ Β' Βραβείου εἰς τὸ 108ον).

ΕΠΙΛΗΨΙΣ : *Ὀνειρον τῆς Κέηρον*, 31 [2E]. — *Βασιλεὺς τῆς Νυκτός*, 29 [E]. — *Βοιρὸς τῆς Ἐλευθερίας*, 27 [E].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : *Παργασός*, 15 [E].

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΩΠΤΙ ὁμοίαι λύσεις ἀναμῆξ ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, καὶ οἱ ἐξῆς : *Ἀγνῶστη*, 3. — *Ἀνοξίς τῆς Ζωῆς*, 12. — *Ἀρόμητο Ναυτοπούλου*, 6. — *Ἀρόμητος Ἀχιλλεύς*, 5. — *Ἐλληνομακεδονία*, 17. [E]. — *Ἡρώς τοῦ Μεσολλογίου*, 7. — *Κοιλίς τῶν Ὀμαλῶν*, 2. — *Κρυοταλισμὸν Δάκρυ*, 9. — *Μυροβόλος Φῶς*, 17 [E]. — *Ἡρώς τοῦ Αἰγαίου*, 12. — *Τῆς Ἀύρας τὸ Ροδόχρωμα*, 11. — *Φατμὴ Χανούμ*, 10. — *Χιουσιόμος Αἶνος*, 2.

ΔΗΛΩΣΙΣ. — *Ἀπὸ εἰς τὰ τελευταῖα Ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια ἐκδίδονται μετὰ τὸν καιρὸν Κανονισμῶν. Τὰ τοῦ τρέχοντος Διαγωνισμοῦ θὰ ἐκδοθῶν συμφώνως μετὰ τὸν καιρὸν, ὁ ὁποῖος ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 36 φυλ. ἑ. ἑ. (σελ. 286) καὶ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἰσχύη δι' ὅλους τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Ἀύσεων.*

ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Η ΑΝΕΙΣ ΤΟΥ 8ΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΕΞΙΣΤΑΘΜΑΤΟΣ

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἦτοι τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου ἤγει ὁ 8ος Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος. Ἐπειδὴ ὅμως εἶνε πιθανὸν νὰ ἐστειλῶν μὲν τινὲς ἀγαθὰ ἢ καὶ ἄριστα ταχυδρομικῶς, ἀλλ' ἕνεκα καθυστερήσεως τοῦ ταχυδρομείου νὰ φθάσῃ μετὰ τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου, θὰ περιμένῃ μέχρι τῆς 7ης Ὀκτωβρίου τὸ ἐσπέρας, καὶ τὴν 8ην θὰ ἀρχίσῃ τὴν ἐργασίαν διὰ τὴν ἐκδοσὶν τῶν ἀποτελεσμάτων. Μέρη τῆς ἡμέρας ἐκείνης παρακαλοῦνται καὶ ὅσοι ἐκ τῶν πρακτόρων ὀφείλουσιν εἰσεῖν ὑπόλοιπα λογαριασμῶν νὰ τὰ ἔχῃν ἐξοφλήσῃ, διὰ νὰ μὴ ἀποκλεισθῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων.

Τὰ μετὰ τὴν 7ην Ὀκτωβρίου ληφθησόμενα ξεσπαθώματα θὰ ἐγγράφονται εἰς τὸν προκηρυσσόμενον λίαν προσεχῶς 9ον Διαγωνισμὸν Ξεσπαθώματος, ἀδιάρητον ἂν αἰ παραγγελλόμενα συνδρομαὶ θὰ εἶνε διὰ τὸ 1908 ἢ διὰ τὸ 1909.

Πρὸς δὲ τοὺς πράκτορας θὰ διακοπῇ ἀπὸ τοῦ ἔδου ἢ διὰ τοὺς ἀγοραστὰς τῶν ἀποστολῆ φύλλου, ἐκτός ἐάν πρό τῆς 8ης Ὀκτωβρίου δηλώσῃσιν ὅτι οἱ ἀγοραστὰς τῶν ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃσιν καὶ τὰ ὑπολοιπόμενα φύλλα 45—53. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει, ἐάν μὲν ὁ πρᾶκτωρ ἐπιθυμῇ νὰ συμπεριληφθῶν καὶ τὰ φύλλα ἀπὸ (45—53) εἰς τὸν 8ον Διαγωνισμὸν, πρέπει μαζὶ μετὰ τὴν περὶ τούτου δηλώσῃν νὰ στείλῃ καὶ τὸ ἀντίστοιχον ὄνομα τῶν φύλλων ἄλλως θὰ σταλοῦν μὲν τὰ φύλλα 45—53, θὰ λογισθῶν ὅμως εἰς τὸν προσεχῆ 9ον Διαγωνισμὸν Ξεσπαθώματος.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

43.—Ὁ *Φῶς τῆς Μυτιλήνης*, ἀπὸ τῆς Μυτιλήνης, μοῦ συνιστᾷ ἕνα πολὺ πτωχὸν παιδί, ποῦ θέλει νὰ γίνῃ συνδρομητὴς τῆς Διαπλάσεως.

44—45.—Ἡ *Ἡρώς τοῦ Μεσολλογίου* συνιστᾷ μίαν ἄπορον κόρην εἰς τὸ Αἰτωλικὸν καὶ ἄλλην εἰς τὸ Μεσολογγίον.

46.—Ἐνα ὄρφανὸν παιδάκι ἀπὸ τῆς Ἀθῆνας μοῦ γράφει συγγενητικωτάτην ἐπιστολήν, καὶ μὲ παρακαλεῖ νὰ τὸ συστήσω.

47—48.—Ἡ *Ἐσθή* συνιστᾷ δύο ἐπιμελειστάτας ἀπόρους μαθητριάς, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

49—50.—Καὶ τέλος ἡ *Ἀρτική Μοῦσα* μίαν πτωχὴν κόρην καὶ ἕνα ἄπορον μαθητὴν, εἰς τὰς Ἀθῆνας.

Ἄρθον αἰ συστάσεις σήμερον ἄς ἐπισημῶν ἐπίσης ἀρθροῦς μεταῦριον καὶ τὰς ἐγγράφας.

Ὁ Σὺλλογος «Σίτις» ἔστειλε 10 φρ. διὰ τῶν ὁποίων ἀνασώθῃ ἢ συνδρομῇ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 28 τοῦ 1907 ἄπορου.

Ὁ Σὺλλογος «Ὁραία Χίος» ἐνέγραψε δεξὶ ἀπόρους δι' ἕν ἔτος ἕκαστον, τοὺς ὑπ' ἀριθ. 17, 21, 29, 30, 34, 35, 36, 37, 40, 41. Ἄλλως τέσσαρας διὰ μίαν ἐξαμηνίαν ἕκαστον, τοὺς ὑπ' ἀριθ. 9, 10, 26, 32, καὶ ἄλλους δύο διὰ μίαν τριμηνίαν, τοὺς ὑπ' ἀριθ. 28 καὶ 31 ἑ. ἑ.

Ὁ Σὺλλογος «Μίμρις» ἐνέγραψε δι' ἕν ἔτος δύο, τοὺς ὑπ' ἀριθ. 38 καὶ 39 ἑ. ἑ. ἀπόρους.

Τὸ Α' Τμήμα τοῦ Σὺλλογου «Ὁραία Χίος» ἐνέγραψε δι' ἕν ἔτος τὸν ὑπ' ἀριθ. 28 ἄπορον. Ἐδῶ εἰς ὄλους!

Ἀπὸ τὰς ἐπιστολάς τῆς *Αἰγυπτίας Βασιλεύς*, τῆς *Ἐσθῆς τῆς Μάννας*, τῆς *Μαλαμὴν Γαζίας* κτλ. μανθάνω λεπτομερείαις περὶ τῆς ὁραίας οἰκογενειακῆς ἐορτῆς, τὴν ὅποιαν διοργανῶσιν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ἢ «Ὁραία Χίος». Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐδόθη πρὸς πανηγυρισμὸν ἃ τῆς τριετίας τῆς Διαπλάσεως β' τῆς ἐπιτηρίδος τοῦ Σὺλλογου, ὑπὲρ ἐγγράφης ἀπόρων εἰς τὴν Διαπλάσιν καὶ ἀγορᾶν βιβλίων δι' ἀπόρους μαθητᾶς τοῦ ἐκεῖ Ἀδερφοφίτου Γυμνασίου. Οἱ τοῦ Σὺλλογου ἀπὸ ἡμερῶν εἶχαν ἐτοιμάσῃ προγράμματα, εἰσιτήρια, λαχέτια, κτλ. καὶ ἐφρόντισαν νὰ τὰ διαθέσωσιν. Ἐφρόντισαν ἐπίσης νὰ γράψωσιν καὶ αἱ ἐγγύφωριαι ἐφημερίδες. Οὕτω τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν, εἰς τὴν καταλήλως διακοσμηθεῖσαν αἰθουσαν τοῦ καζίνο Κεθίθα Πέλας—ἢ ὅποια ἐσθῆς παρεχωρήθη δωρεάν, πληθῶς κόσμου ἐμαξέθη, ὅλοι οἱ συνδρομητᾶι καὶ αἱ συνδρομητριάι μετὰ οἰκογενεῖας τῶν, καθηγητᾶι, λόγιοι κτλ. Τὸ πρόγραμμα (ἀπαγγελία, μουσικὴ, χορὸς), ἐξετελέσθη λαμπρῶς. Ἐν γένει ἡ ἐορτὴ ἐπέτυχε, ἀφίσε δὲ κέρδος καθαρὸν ὑπὲρ τοῦ ὀρισθεῖσαντος Σὺλλογου ἡρας 15. — Σὰς εἶπα καὶ προχθές, ὅτι τῷ αὐτῷ ἑορτᾶς εἰσοδοσοῦν καὶ πρόκειται νὰ διοργανώσωσιν ὅλοι οἱ Σὺλλογοὶ τῆς Διαπλάσεως. Ἐἴνε τὸσον εὐχολοῦν, ὅσον καὶ καρποφόρον. Ἐμπρὸς λοιπὸν !! Ἄς ἴδωμεν ποῦς Σὺλλογος θὰ μὲν ἀναγγεῖλῃ πρῶτος, ὅτι διοργανῶσιν ἐορτῆν.

Καὶ ὁ *Φῶς τῆς Μυτιλήνης* εἶχε κάμη τὸ καλοκαίρι εἰς τὴν ἐξοχὴν τοῦ θεατρικοῦ, εἰς τὸ ὅποῖον παρέστησε τὰ ἄλλα τῆς Στωμάτου καὶ τὴν Ἄγνην τῆς τοῦ Διαβόλου. Καὶ γέλια, καὶ χειροκροτήματα, μὴν τὰ ρωτᾶτε ! Τελοσπάντων ἐπιτυχία.

Καὶ μία χαρμύσινος εἰδήσις : Ἡ Ἀλεξανδρῶν Λαλακοῦν, ἡ ἀγαπητὴ μας Δούμισσα τῶν Σαλιῶν, ὑπανδρεύθη τὸν κ. Ἀλεξανδρον Ἐκωνόπουλον, φίλον μας καὶ αὐτὸν καὶ παιδιὰν συνδρομητῆν μας, ποῦ εἶχαν ἄλλοτε

τὸ φευδώνον *Μικρὸς Παντοκράτωρ*. Μοῦ τὸ ἀναγγεῖλαι ἡ ἴδια Δούμισσα τῶν Σαλιῶν, μ' ἕνα χαριτωμένον γράμμα, εἰς τὸ ὅποῖον με βεβαίοναι, ὅτι καὶ ὑπανδρεύθη, δὲν θὰ παύσῃ νὰ λαμβάνῃ καὶ ν' ἀγαπᾷ τὸ περιδοκῶν μου. Καὶ τῶρα, καὶ νὰ τοὺς εὐχῆθῶ ἐγὼ, ποῦ ἔχουν ὄλας τὰς εὐτυχίας οἱ προσφιλεῖς μου νεώτατοι ; Νὰ ζήσωσιν καὶ νὰ γράσωσιν !

Δὲν τὸ ἤξευρα, *Πλοίαρχος Νέμος*, ὅτι καὶ οἱ Τούρκοι μᾶς ἐπέρασαν, διότι ἔχουν λαμπρὸν παιδικὸν περιοδικόν, τοῦ ὅποῖον ἡ συνδρομὴ εἰς σχεδὸν ἢ αὐτὴ μετὰ τὸ ἴδιόν μας, ἀλλὰ ἡ ἐκδοσις πολυτελεστάτη... Τὸ ἀκούετε, Ἐλληνοπαῖδες, καὶ τὸ καταδέχεσθε ; Καὶ οἱ Τούρκοι ἀκόμη μᾶς ἐπέρασαν !..

Τὸ *Μελαγχολικὸν Ἐλληνοπαῖδιον* παρεπιδημᾷ κατ' αὐτὰς εἰς τὰς Ἀθῆνας. Προχθές ἦλθε νὰ μ' ἐπισκεφθῇ εἰς τὸ γραφεῖόν μου. Δυστυχῶς ἔλειπε ἄλλ' ὁ κ. Φαίδων, ὁ ὅποιος τὸ ὑπέδεχθη, μοῦ διεδίδασκε τὰς ἐνθουσιώδεις τοῦ ἐντύπωσιν.

Μυροβόλος Χαραγγή, εἶσαι ἐλευθέρα νὰ μὴν ἀπαντᾷς εἰς δελεῖα ἀνθρώπων τοὺς ὁποῖους δὲν γνωρίζεις. Ἐστὶ τίποτε δὲν κινδυνεύεις—μολονότι αἱ πληροφωρίαι, τὰς ὁποίας σοῦ ἐδωκαν, μοῦ φαίνονται ἐξωγαγόμεναι ὅπως δὲ ποτε, ἐγὼ δὲν ἔχω καμμίαν ἐξουσίαν νὰ ἐμποδίσω—ἀρα καὶ καμμίαν εὐθύνην. Ὁραίας ἐπιστολάς μοῦ ἔγραψαν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα καὶ οἱ ἐξῆς : Ἐλληνας, Προσφιλῆς Ἀνάμητος, Μαλαμὴν Φῶς, Ἀρόμητος Γυμνασιῶν, Καρδία Παλαιολόγου καὶ Δούξ τῆς Ναυπάκτου.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅδεν ψευδώνυμον ἀγνοῖται ἢ ἀνασώθῃται ἂν δὲν συνοδεύεται μετὰ τὸ δικαιώματός φρ. 1. Τὰ ἐγκριθέντα ἢ ἀνασώθῃται λογιζόμεθα μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1908. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀνήκουσιν εἰς ἀγρία, καὶ δὲν ἀπὸ κ. εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα : *Νέα Ζωή*, α. (εἶμαι Σερηνικὴ Χιουσοπούλα, κ. (Μ. Α. Σ.) *Πρωτοπούρινα*, κ. *Φίλη τῆς Διαπλάσεως*, κ. (Ζ. Ε. Ψ.) *Ἄγγελος τῆς Εἰρήνης*, α. (Α. Α.) *Ὀνειροπόλος τῆς Ἀθήνης*, α. (Α. 5) *Ἐντύχη Σιγμή*, κ. (Ε.) *Ἡρώς τοῦ Παρθενάγειου*, κ. (Κ. Α.) *Ἰσότης τῆς Ἐλευθερίας*, κ. (Ρ. Σ.) *Κορὸς τῆς Σεβίλλης*, α. (Α. 8) *Ἐπιδόρος*, α. (πῶς ;) *Ἀλέας Δουμῆς*, α. (Δ. Σ. Ρ.) *Διαμάρδος*, α. (γρῦ) *Ναυτοπούλι τῆς Νισύρου*, α. (Β. Γ.) *Ἄντις Τήλου*, κ. (Π. Κ.) *Καροβουτσητῆ*, κ. *Καθήμενο Παιδί*, α. (Φ. Γ.) *Νέος Ἀστέρας*, α. (Π. Ι. Κ.) *Ἀγνὴ Ταγγέτη*, κ. (Ζ. Γ. Ζ.) *Υπερακαυσιμὴ Μαυροπούρα*, κ. (Σουτ !) *Σοφίαμαυρα*, κ. (Δ. Φ.) *Χουσοπόρουρος Ἀργία*, κ. (Ε. Α. Ρ.) *Μοσογυριόμην Χίος*, κ. (Μ. Θ.) *Ἀδελφὸς τῆς Σιλαβία*, α. (Α. Σ. Σ.) *Νίκη ἢ Θάνατος*, α. (Α. Η. Ν.) *Ὁρὰ Σελίμη*, α. (Π. Α.) *Ἰαπὺς τῆς Ἡρώς*, α. (Μ.) *Ἡδύμαχος Ἀηδῶν*, κ. (Χ. Ρ. Σ.) *Σημαία τῶν Ἐλαίδων*, α. (;) *Ὀμιχλοδὴς Ψυχὴ*, κ. (Ν. Α.) *Ἄγγελος τοῦ Ἐλέους*, κ. (Ν. Σ.) *Ἐπίγειος Ἄγγελος*, κ. (Κ. Α. Ρ.) *Ἀκάνθινος Στέφανος*, κ. (Ι. Σ.) *Μαύρος Ἀστὸς*, κ. (Ρ. Π. Φ.) *Δούξ τῆς Κισθῆς*, α. (Π. Α.) *Ἀστέρας τῆς Βέγα*, α. (Μ. Ρ. Κ.) *Πόθος*, α. (Α. Χ. Κ.) *Ἄσθος*, α. (Α. Χ. Κ.) *Ἀραμῆς*, α. (Ν. Χ. Κ.) *Ἀρτανία*, κ. (Κ. Χ. Κ.)

Ἀνασώσεις ψευδωνύμων : *Ἐλληνίς*, κ. *Αμύζουσα Νεολαία*, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξωσιν : ἡ *Σιμὴ Κυρία* (0) με *Χουσοφόρητος*, ἡ *Ἐλαῖδα*, *Δουλοῦρον τῶν Συνδρομητῶν*, *Ἀναμηνῆς* τοῦ *Ἐλληνοπαῖδι*, *Αἰγυπτίαν Βασιλεύς*—ὁ *Μικρὸς Νάντης* (0) με *Μαλαμὴν Φῶς*, *Μιμρὸς*, *Μενεξεδίκο Μπουκετῆν*—ὁ *Τακτικὸς Κύριος* (0) με *Ναυτοπού-*

λαν τοῦ *Μεσολλογίου*, *Διακροθεῖσα Ἀρσενική*, *Ἰδανικὴς*, *Αἰγυπτίαν Πρόγμω*, *Ἐξωπὸν Βλάνα*—ἡ *Φωτεινὴ Σάνισα* (0) με *Βασιλεύς τῶν Ἀνθῶν*, *Ἄγγελος Ἀδερφόν*, *Ἀρόμητος*—ὁ *Μενεξεδίκο Μπουκετῆν* (0) με *Μελίξανθο Κόμη*, *Ἄρω*, *Αἰγυπτίαν Βασιλεύς*, *Ἀνθοῦρον Νεότης*, *Βαμβακόπουρος*—ὁ *Ἐθνικὸς Ὑμνος* (0) με *Μελαγχολικὴν Ὀνειροπόλον*, *Ἀμυροβόρον Μακεδόνιον*, *Περιστερᾶν τῆς Ἰθάκης*, *Ἀγνῶτη*, *Καρακάβαν*.

Ἡ Διαπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς : *Πόδον τῆς Παιδείδος* (γνωστὸν τὸ ἐφημερίδισσα καὶ ἄλλοτε) *Θεοδόσιον τὸν Μεγαν* (ἔχει καλῶς) *Ριζοσπάστην* (μὲ ἀνεξωργήσῃν ὁ βουνήσιος ἀέρας... ὁ ἐσώκλειστος εἰς τὴν ἐπιστολήν σου) *Βασιλεῖον τὸν Βουλγαροκτόνον*, *Πορμένον Διαβήτην* (ἐυχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπαθώμα καὶ δι' ὅλα) *Ἰαπωνικὸν Χουσανθέριον* (ἐστὶν τὸ ἀναγνωρίζῃ, βεβαίως θὰ τὸ διορθώσῃ) *Ἀνθοῦρον Νεότης* (μὲ ἄλλα δύο ξεσπαθώματα διὰ τὸν νέον Διαγωνισμὸν τὴν ὑπερευχαριστῶ) *Ἐπιδοροσόν Σημαίαν* (δεκατὴ) *Σιμὴ Μαρίου* (δεκατὴ) *Ἀστρον τῆς Ἐλπίδος* (καλὸ ταξίδι) *Τακτικὸν Κύριον*, *Ἰδανικὴν* (ἢ παραγγεῖλια σου ἐξετελέσθη) *Ναυτοπούλι τοῦ Ὁρανοῦ* (ἔστειλε) *Ἡρὸς τῆς Καρδίας*, *Στολοκιστῆν* *Ἡμῶσιν* (ἐυχαριστῶ πολὺ) *Ἀρόμητο Ναυτοπούλι* (ὄνομα καὶ πρᾶγμα !) *Μικρὸν Μονοκῶν* (τὶ εὐτύχημα αὐτὸ, εἰ ;) *Ἐλληνοπαῖδι Ἀστέρα* (ἔστειλε) *Μαγεμένο Ἀκρογιάλι* (αἱ εὐχαριστίαι σου διεδιδόθησαν) *Πρόσταν τὸν Νικίον* (ἔχετε δικαίον) εἰσεῖν νὰ τάξῃ) *Ἄγγελος Ἀδερφόν* (καλῶς ; νὰ ἐγκριθέντα ἢ ἀνασώθῃται ἕως τοῦ 30 Νοεμβρίου 1908. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀνήκουσιν εἰς ἀγρία, καὶ δὲν ἀπὸ κ. εἰς κορίτσια.)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Ὁ χάρις τῶν λύσεων, εἰς τοὺς ὁποῖους δὲν νὰ γράψωσιν τὰς λύσεις των, οἱ διαγωνιζόμενοι ποιεῖται ἐν τῇ Γραφεῖᾳ μας εἰς φανέλλου, ἂν ἕκαστος περικεῖ 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

Αἱ λύσεις δεκατὴ : *Ἐξ Ἀθῶν* καὶ *Περαῖδος* μέχρι τῆς 7 Ὀκτωβρίου ἐκ τῶν Ἐπαρχικῶν μέχρι τῆς 17 Ὀκτωβρίου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 28 Ὀκτωβρίου.

416. Δεξιόγραφος. Ἐνόσω τὴν πρόθεσιν Μ' ἐπιρροὴν τοποῦ Καὶ ἀρθρον οὐδέτερον Καὶ ἰσοῦ, ἀνευ κόπου, Ἀλλὰ νέαν γλώσσαν εἰς μέλλον ὀργῶσαν.

417. Συλλαβογράφος. Πέτρα ἔγνα καὶ κλαῖω Στὸ Σιπύλου τὸ βουνοῦ Τρία γράμματ' ἂν ἐνώσῃ, Ὅπως ἦσαν ὁ δὲ φανῶ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Θερμῶς υποστηρίζωμιν πάντας οἱ συνδρομηταὶ Χίου Πάσχουσαν Ἑλλάδα καὶ συνδυασμὸν τῆς. — Ἀντὶ τῶν Χίων: Σκληρὰ Ἐπιμορφή. (H, 595)

Αρχιμακίονας Γερμανί, σοὶ εὐχομαι καλὸν κατεύδειον. Σοῦ ὑπόσχομαι ὅτι καὶ ἐγὼ θὰ φηρίσω τὰ ὄρατα ψευδώνυμα τῆς «Πανελληνίου Αἰγυπτιακῆς Ἐνώσεως» μετ' ὅλων τῶν ὁπαδῶν μου. — Στολοκαύστης Ἡμίθεος, ἀντιπρόσωπος τοῦ Συλλόγου «Σέτις».

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΒΟΔΟΣ, 22 Σεπτεμβρ.— Θύελλαν ἐνθουσιασμοῦ ἤγειρεν ὑποψηφίτης λατρευτοῦ ἀρχηγοῦ. Μέχρις ἐσχάτων ὑποστήριξις στὸ τετιμημένον ἸΔΕΩΔΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ, ὅπερ ἐλπροσώπει τοὺς μυστικούς παλμούς πάσης ἑλληνικῆς καρδίας!

Οἱ Βολιῶται ἐθερμώτατοι ὁπαδοὶ καὶ ὑποστηρικταὶ τοῦ: **Χρυσόφτερον Ἑλπίδα, Λατρευτὴ Κυανόλευκος Προσφιλιῆς Ἀνάμνησις, Κάροσ Ἀστυνομίας, Περιπλανώμενος Ἀθηναίος, Τερατιοκράτης Ζεὺς, Βασίλισσα Κυμάτων, Σθενελαΐδας, Μυροβόλος Ὁραναία, Χρυσὸ Ἀγγελιοῦδι, Τοπιῶν Τερατιῶν, Ἰδας, Ἄλις Παγασητικοῦ, Ἀνατλήων Ἥλιος, Ἰάσων, Μαγεμένο Ποτήρι, Ἰακώκος, Ἄδων Ἥλιος, Τρωπιχόση, Πάλλουσα Καρδία, Πελλάς, Νύμφη Παγασητικοῦ, Ἰωνῆς, Ἀράκος Πηλίου, Πολύμνια, Ἄλωσ, Γαλάτεια, Πηλιοριτῆς, κλπ.** (H, 597)

ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ

Θερμῶς υποστηρίζω Ἑλληνίδα Μητέρα, **Εὐχὴν τῆς Μάννας, Εἰκοστὴν Πέμπτην Μαρίου, Πάσχουσαν Ἑλλάδα, Σεισημένιο Ἑλληνοπόλο.** — Γαζία. (H, 599)

ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ (Βόλοσ) ΕΛΛΗΝΟΜΑΚΕΔΟΝΟΠΑΣ (Καρδίτσας) (H, 600)

Προσφέρωμιν ἐκθυμωτάτην ὑποστήριξιν πρὸς τὰ ἔξοχα ψευδώνυμα **Λάιρην** τοῦ Ἀσείγου, **Ἰγνον** τῆς Ἐλευθερίας, **Εὐγενή Φιλοδοξίαν, Χρυσόφτερον Ἑλπίδα, Ἐθνικὴν Ἀμυγαν, Εὐχὴν τῆς Μάννας, Σεισημένιο Ἑλληνοπόλο.** — **Τσιταίνος Κύριος, Σεισημένιο Κυρία.** (H, 601)

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
Τίς τολμῶν νὰ ὀνομάζεται Ἑλλην θὰ περιφρόνησιν τὴν πατρίδα του, τὴν ἀγαπημένην μᾶς Μᾶνα, τὴν γλυκεῖά μᾶς Ἑλλάδα, ἀποποιούμενος τὴν φήρὸν του εἰς τὸ **ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ** του; Ὅλοι, παιδιά, ἐν μέσῳ εἰς τὰς φλέβας σας, ρεῖ τὸ αἷμα τοῦ Κανάρη, ἀσπρίσατε τὴ γλυκεῖά τὴν Πατρίδα. Ὅλοι ἄσπρο εἰς τὸ **ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ.** **Μυστηριώδες Ἄδουλον.** (H, 602)

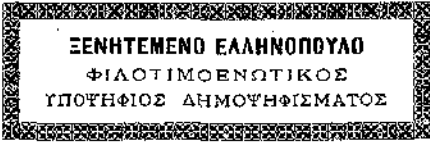
Ο ἐν Μυτιλήνῃ Σύλλογος «**ΕΛΠΙΣ**» ἀποκροῖσας γενναίως καὶ ὑπερηφάνως τὰς ἐναντίον αὐτοῦ ψευδεῖς διαβολὰς, κανονίζει τὸ δρομολόγιόν του καὶ ἐλέγει: Πρόεδρον καὶ ταμίαν: **Ἐμοῦδα, ἀντιπρόεδρος: Ὑπερ Ἐλευθερίας, γραμματεῖα: Φάρον Μυτιλήνης, Ἀντιπρόσωποι ἐν Σμύρῃ: Κόνκος Μυτιλήνης, ἐν Καρδίττῃ: Ἑλληνομακεδονοπάσις. Ζητοῦνται καὶ ἄλλοι. Διεύθυνσις: Μιχαὴλ Γ. Βαστάγον, Μυτιλήνην. Σύλλογος «**ΕΛΠΙΣ**» Μυτιλήνης.** (H, 603)

Ἐνα ἄσπρο γὰ τὴ ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟ ΕΛΛΗΝΟΜΑΚΕΔΟΝΟΠΑΣ | Ὑποψ. Δημοσηφ. Καρδίτσας

Χαιρετῶν διαπλασιακὴν κίνησιν, δηλῶ ὅτι μὴ ἀνῆλθον εἰς οὐδὲν κόμμα, ἀλλὰ φηρίσω συμφωνίαν μετ' ὅν **Λάιρην** τοῦ Ὁραίου καὶ Ἡλεκτριῶν Ρεῦμα. — Ὁραῖος Πύργιος. (605)

Αφού, **Ὀνειροπόλε τῆς Δόξης**, φρονῆς διὰ ἀδικαιολογητῶς ἐσηκώσαμεν κεφάλαια, καὶ ὅλων κόψιμο, πῶς **ἔξετελειωμένα ἐπιλαραῶν ἐπαίτιες** συσρηγασίαν μετ' Αἰγυπτίων, ἀποδεχόμενος ἐκ προτέρων οἰουδῆκατε ἔρους μας; ; Ἀπολογῆσου. — **Εὐχὴ Μάννας** (ἀρχηγὸς Ἀιγυπτιακῆς Ἐνώσεως).

Μετὰ τῶν 15 ψευδωνυματοῦχων φίλων μου ὑποστηρίζω τὸ ἔξοχον ψευδώνυμον **ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ.** **Ροδίζουσα Σελήνη.** (H, 607)

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ὉΡΑΙΑ ΧΙΟΣ

Εὐχαριστῶ θερμῶς πάντας τοὺς ἐργασθέντας ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐορτῆς τοῦ Συλλόγου, ἰδιαιτέρως τὴν **Ἀλεξανδρινὴν Καρμανιδίαν**, πάνν φροντίσασαν καὶ τὸ **Δάκρον Χριστοῦ** διὰ τὴν ὄραϊαν ἀπαγγελίαν του.

- Ἀρχαγῶσιαι Β' Ἐξομνηρίας** **Πρόεδρος:** καὶ πάλιν **Αἰγυπτία Βασίλισσα.** **Ἀντιπρόεδρος:** **Μαρομένη Γαζία, Εἰκοστὴ Πέμπτην Μαρίου.** **Γεννὸς Γραμματεὺς:** **Εὐχὴ τῆς Μάννας** **Ἐιδεικὸς Γραμματεὺς:** **Ἰδανικότης.** **Ταμίαι:** **Ἄνθος τῆς Αἰγύπτου.** **Ἵποταμίαι:** **Ἀλεξανδρινὴ Καρμανιδία.** **Σύμβουλοι:** **Πάσχουσα Ἑλλάς, Ἀσθή τῆς Εὐχῆς, Αἰγύπτιος Πόρηνικη καὶ Χιὸς Ὁρίων.**

Οἱ κατὰ τὴν ἐορτὴν κερδίσαντες λαχοί: 199—746—742—256—351—242—217—471—984—281—420—648—699—104—775. (H, 609)

Υποστηρίζωμιν ἀμείριστως τὸ ἔξοχον ψευδώνυμον **ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ.** — Ἄλις τοῦ Παγασητικοῦ, Ἀνατλήων Ἥλιος, Τοπιῶν Τερατιῶν (Λαμῆς).

Ὁ **Ἀσθή τῆς Εὐχῆς**, ἀναχωρῶν ἐξ Ἀλεξανδρείας, ἀποχαιρῶν ἅπαν τὸ Ἄνωκτοκαρδικὸν Κράτος καὶ τὸν αὐτόθι Διαπλασιαστικόν. Ἰδιαιτέρως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον «Ὁραίας Χιὸς», ὑπόσχετα δὲ στοῦς ὑποψηφίους τῆς Αἰγυπτιακῆς Ἐνώσεως, ἐκθυμωτάτην ὑποστήριξιν μετ' ὅλων τῶν φηροφόρων Βηρυττοῦ. Διεύθυνσις του: **Michel C. Georgiou, American University, Beyrouth (Syrie).** (H, 611)

ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΕ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ...

Σὰς συνδούλουσα νὰ παύσητε αὐτογελοιοποιοῦμενοι διὰ τῆς εἰς τὸ Δημοψήφισμα ἀναμειβῆς σας. Δὲν με κρούσατε. ἀλλ' ἐξακολουθεῖτε προσπαθεῖντες νᾶναστηλώσητε τὸ καταρρακωθὲν γόνθρον σας, συσρηγόμενοι μετὰ προσώπων, μετ' ὧν καὶ εἰς χεῖρας ἤλυθετε! Μόνον ἔρεσιμα ἔχετε τὰς εἰς τὸ παρελθὸν προκλήσεις, αἰτίνας φληγαφήματα οὐσαι, μόνον ὡς μορμολύκεια καὶ φόβητρα χαλαρῶν διανοιῶν καὶ πλαδαρῶν χαρακτήρων, ὅλα τῶν ψυχραίως ἀντιλαμβάνομένων τὰ παρασκῆνια ἐκλαμβάνοντα. Τοῦτον ἔνεκα παραιτούμενος τοῦ τίτλου τοῦ ὑπαρχηγοῦ τοῦ κόμματός σας, δηλῶ ἔμην τε καὶ πᾶσι τοῖς φίλοις συναδέλφοις, διὰ προσχώρησα μετ' ὀλοκλήρου τοῦ ἀριστουστάτου Κρητικῆς κόμματος εἰς τὰς τάξεις τῆς Πανελληνίου Αἰγυπτιακῆς Ἐνώσεως, ὑπὲρ ἧς ἐπασιθητότατα ἤδη ἡ πλάστιγξ ἔλιπεν, βεβαίωτατον ἄλλως τε ἔχούσης τὸν ὄραϊον.

ἘΝΔΟΣΙΣ Ἡ ΘΑΝΑΤΟΣ τῶς ὀραχίως τοῦ Ὑπερασπιδικοῦ κόμματος νῦν δ' ἀρχηγὸς ἐν τῷ ἔσωτερικῷ τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως. Ὑποψήφιος ἔρεταινοῦ Δημοψήφισματος

Κατεύδειον, φίλτατε **Ἄγγελος Ἀδύσων** καὶ **Σοφία Μισοῦβεν**, καλὴν ἀντάμωσιν τὸ προσεχὲς θέρος. — **Ἐνωσις ἢ Θάνατος.**

ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ

Ανταλλάσσω εἰκονογραφ. ταχυδρ. δελτάρια μετ' οἰουδήποτε βουλομένου. Ἀπάντησις ἀσφαλέςτατη. **Constantin Vron doulakis, Poste restante, Canée Crote.**

Αποσχιροῦντες τοῦ ἀποσκειτωθέντος πλέον **Λατρονομικοῦ κόμματος**, δηλοῦμεν ὅτι ὑποστηρίζωμιν ἐν προσεχῇ δημοψηφισματι: **ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΝ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ** καὶ συμπληρῶν ὑποψηφίους: **ΕΝΩΤΙΚΗΣ ἸΣΧΥΟΣ.** — **Ναξιώτικη Μοῆθρα, Σεισημένιη Σιωπὴς, Ὁραία Ἀσειρανθός.** (H, 616)

Βασίλοποι! ἡ κρούδα τῆς κορδέλας σου ἠγάπησας τοὺς παρευρεθέντας εἰς τὴν «Ἐορτὴν» νὰ γυρεῖσιν ἐπανωφόρτα. Σὺ δὲ, **Ἀνθοσιδίσιος**, μετ' ὅλην τὴν μπόδα σου δὲν ἐβάσταξες νὰ μὴ χορῆψης τὸ Χιῶτικον. **Ἐγὼ!!!** (H, 617)

Ἐγκάρδια συγχαρητήρια προσφέρομιν ταῖς ἀγαπηταῖς μᾶς **Τσοτσῶ** καὶ **Νινίαν**, ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ εἰσιτηρίου. — Ἡ φίλη **Βάσω** καὶ ἡ ἐξαδέλφη **Καγέττη.** (H, 618)

Ὁ «**Πολιτικὸς Σύλλογος**» ἐθροσύνως χαίρετὰ ἴδρουν Παραρτημάτων αὐτοῦ «**Πανθεοσολικῆς Ἐνώσεως**» ἐν Βόλῳ καὶ «**Τελοφόρον Συλλόγου**» ἐν Πύργῳ, ἐπιδυνάμωτον ὁσάτως ἐπικρατήσαν **Λατρονομικῆς** Κόμματος ἐν Δημοψηφισματι. (H, 619)

Διορίζωμιν Γενικὸν ἡμῶν **Ἀντιπροσωπὸν** ἐν Πειραιεῖ, **Πορρωτικό Φιλότημα**. Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα «**Πολιτικὸν Σύλλογον**» ἀπεδυνάμωτον **τάξιον Δημήτριον Γκίνην**, Ἀρισταῖδου δε, Ἀθήνας, ἐπικειμένης σταθμίσεως προσόντων ἀξιούτων ἀντιπροσωπείαν καὶ διορισμοῦ αὐτῶν. (H, 620)

ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ

Συγχαίρουσαι ἐγκαρδίως «**Ὁραϊὸν Χίον**» δι' ἀξίεπαινον αὐτῆς πρωτοβουλίαν, εὐχαριστοῦμεν διότι μᾶς ἔδωκε τοιοῦτον λαμπρὸν παράδειγμα, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα δρατώμεν. — **Ἐῶγε εἰς τὰ ξηνητεμένα μᾶς Ἑλληνοπούλα!** — Ζήτω ἡ Αἰγυπτιακὴ Ἐνωσις! **Φιλδότητες Ἑλληνοπούλα, Μενεξεδέτιο Μαιουνητάκι, Ἑλληνικὴ Καρδία, Καβουρτζιστῆς, Ἀθάνατος Ψυχῆ, Ἀρσουκεῖδες Φιλοτιμοενοσιναι.** (H, 622)

Ανταλλάσσω **Μ. Μυστικὰ** καὶ δελτάρια εἰκονογραφ. μετὰ τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ, Κύπρῳ καὶ Μεσογείῳ συνδρομητῶν τῆς Διακλάσεως. — **Ἐθνικὸς Ἰγνος**, (πρῆν Ὁχυμαστῆς τῶν Ἠρώων) ὁδὸς Διπύλου 28, Ἀθήναι. (H, 623)

Ἰδρῶν ἐν Λαρίσῃ Σύλλογος «**ΠΑΡΑΙΗ ΝΕΙΟΣ**». Σκοπὸς ἡ διάδοσις τῆς Διακλάσεως, ἐγγραφαὶ ἀπόρων, ὑποστηρίξεις ὑποψηφίων. Πρόεδρος: **Ροδίζουσα Ἀδύη**. Γενικὸς Γραμματεὺς: **Τὰ Τέμπη Γαμίαις**. **Ἀηδὸν τοῦ Λάουος.** (H, 624)

